

Urbanismeficció (un relat en primera persona)

Joves Arquitectes de Mallorca

Són les nou manco deu i ja estic llesta per sortir de casa. Agaf la bicicleta, com cada dematí, i enfil el carril bici del carrer de l'Arquebisbe Aspàreg. M'atur al mercat de Pere Garau, ara sense gaire estrangers, només arriba a la ciutat **un creuer al dia**. Els placers ja fa estona que hi són, compr quatre coses al pagès que duu verdures del seu hort del **parc agrari de Sant Jordi** i segueix per Manuel de los Herreros.

Amb **el nou eix cívic** el barri ha guanyat moltíssim: s'ha recuperat l'espai públic per veïnats i veïnades i ara està sempre ple de vida, amb gent que va amunt i avall a peu i amb bici, a comprar al mercat amb carretó, els infants s'han fet seu el carrer i ara juguen i van a l'escola tots sols. El meu veïnat, el que va amb cadira de rodes, que tenia una vorera de 90 centímetres davant ca seva, pot tornar a sortir sense ajuda: ja **no hi ha barreres arquitectòniques**. El gran cert, però, és que aquesta millora s'ha fet en paral·lel a altres polítiques que han estat clau per no expulsar ningú del barri: ara hi ha un **sostre del preu del lloguer**, el número de bars i l'**ocupació de terrasses** estan limitats de manera que els veïnats que hi han viscut tota la vida tenen la garantia de que ho podran continuar fent. Aquesta ba-

riada està orgullosa del seu caràcter obrer, obert i acollidor i ho vol continuar sent.

Envolt la Plaça de les Columnes, que ara fa goig, recuperant tot el seu encant, com quan mons pares eren joves. Vol per Nuredduna a dues rodes, ara que ja no hi ha transit rodats, i arrib a les Avingudes. Mentre esper la llum verda del semàfor, passa **un tramvia** ple de gom a gom i, en tres minuts, sóc a la Plaça Major.

A les **antigues galeries comercials**, decadents des de feia massa anys, ara hi ha molta vida. Actualment faig feina agraïda. L'Ajuntament, finalment, es va decidir a tirar endavant el projecte de recuperació que ha permès instal·lar-nos allà. Ara estan ocupades per joves emprenedors, entitats ciutadanes i oficines municipals. També hi ha algun bar, i botigues de les d'abans, que n'eren propietàries. Tot plegat sembla d'un altre món. A tota hora hi ha gent i s'ha convertit en un lloc pel qual hi vols passar, enlloc d'evitar-lo.



«Els nostres fills no es poden creure quan els hi contem que a Ciutat abans utilitzàvem el cotxe per a tot»



A l'hora de dinar baixam tranquil·lament per la Costa del Teatre, sempre ve de gust aturar-se i fer una ullada al **mercadet d'artesanía tradicional**: ja estàvem cansats de souvenirs i banderes de tots colors. Creuam la Plaça del Mercat, que des que varen destinar l'**aparcament soterrat de la Plaça Major** només per a residents, ja no hi ha cotxes en superfície, tampoc a la Rambla. Com que ara tot el voltant és zona Acire, s'hi pot passejar assossegadament, fins i tot l'Avinguda de Jaume III està restringida al trànsit fins al carrer Bonaire: hi han plantat arbres!

En sortir de la feina he quedat per anar a sopar a casa uns amics que s'acaben d'instal·lar al nou pis dels **habitatges cooperatius de Son Busquets**. Quin

cert que anys enrere l'Ajuntament perllongàs l'eix cívic de **Blanquerna fins a Cas Capiscol**, en menys de 15 minuts puc ser per allà per una ruta agradable i segura i que ha dignificat el barri. També sort que es van conservar les naus històriques de l'antic quarter, ara una d'elles

és una biblioteca i una altra és la nova escolesca. Fa poc s'ha posat en marxa un **procés participatiu** per decidir quin futur se li ha de donar a la resta. A més a més, hi han posat uns bars ben xulos, i el Parc Central, així és com el coneixem, ha quedat espectacular: jugaven amb avantatge, ja hi havia arbres ben grans que havien crescut durant els més de trenta anys que allò havia estat abandonat.

Després de sopar, i com que avui ja és divendres, anirem a un concert que fan just aquí devora, al pati de la **Presó Vella**, on cada dia hi ha una moguda diferent. Allà ens trobarem amb uns amics que venen de Bunyola, i que han fet cotxada. Just un poc més a munt, a l'altra banda de la Via de Cintura, hi ha un **aparcament dissuasiu** en superfície, amb un bus que cada cinc minuts connecta amb el centre. Està súper bé, i així moltíssims cotxes ja no entren a la ciutat.

Els nostres fills no es poden creure quan els hi contem que a Ciutat abans utilitzàvem el cotxe per a tot: «Ho deis de bon de veure?». Sí, tant era així que van allargar l'autopista fins a Campos. Sortadament, ara hi torna a arribar el **tren** i sempre l'agafam per anar-hi.

Fa només deu anys, però els hi semblen rondalles de la prehistòria i de civilitzacions molt poc avançades. **Palma ha canviat tant...**